

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

 WARSZAWA.

№ 86.

 7 września 1920.

Treść: 570. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 roku o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.	1565
571. Rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. o jednorazowej daninie na potrzeby wojska	1567

570.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 25 sierpnia 1920 r.

o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

Art. 1. Celem zaopatrzenia wojska nakłada się na ludność jednorazową daninę w naturze, obejmującą następujące przedmioty:

- do 300.000 par butów z cholewami,
- do 300.000 par spodni wełnianych,
- do 600.000 kompletów bielizny, składających się z koszuli, pary ka-lesonów, pary skarpetek lub onucek,
- do 300.000 koców wełnianych lub kołder ciepłych.

W razie niemożności dostarczenia butów z cholewami lub spodni wełnianych dwie pary trzewików liczyć się będzie za parę butów z cholewami, a dwie pary spodni bawełnianych grubych—za parę spodni wełnianych.

Art. 2. Wyliczone w art. 1 przedmioty zaopatrzenia w ilościach, ustalonych w drodze rozkładów (art. 6), dostarczone będą przez samorządy gmin wiejskich i miejskich w ciągu dni 20 od dnia ogłoszenia niniejszego

rozporządzenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej do miejsc, które wskaże rozporządzenie wykonawcze (art. 10).

Art. 3. Przy poborze daniny zarządom gmin wiejskich i miejskich nadaje się w razie potrzeby prawo zarekwirowania wyżej wymienionych przedmiotów przedewszystkiem w składach, a następnie u osób prywatnych.

Art. 4. Zarządy gmin celem przeprowadzenia zadań, włożonych na samorządy przez niniejsze rozporządzenie, mają w razie potrzeby prawo żądać pomocy policji państwowej.

Art. 5. Rady gmin wiejskich i miejskich wybiorą komisję z 3-ch do 5 członków, których zadaniem będzie:

- 1) odbiór dostarczonych lub zarekwirowanych przedmiotów,
- 2) ocena ich przydatności do celów wojskowych,
- 3) ustalenie ich wartości.

Do oceny przydatności przedmiotów (p. 2) powoływany będzie do komisji przedstawiciel wojskowości.

Na podstawie określeń komisji zarządy gmin wystawią dostarczycielom lub osobom, dotkniętym rekwizycją, odpowiednie pokwitowanie.

Przeciwko oszacowaniu komisji wolno wnieść w ciągu 7 dni od dnia pokwitowania odwołanie do bezpośredniej władzy nadzorczej, która decyduje ostatecznie.

Zażalenie nie wstrzymuje obowiązku oddania przedmiotu.

Art. 6. Rozkładu wyliczonych ilości przedmiotów zaopatrzenia między poszczególne dzielnice Rzeczypospolitej, tudzież dalszego rozkładu między województwa b. dzielnicy rosyjskiej oraz w stołecznem mieście Warszawie dokona Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, dalszy rozkład w b. dzielnicy pruskiej uskutechni Ministerstwo tej dzielnicy.

Rozkład między powiaty miejskie i wiejskie oraz miasta o własnych statutach przeprowadza: w b. dzielnicy rosyjskiej — wojewodowie po zasięgnięciu opinii sekcji rady wojewódzkiej, na obszarze zaś b. dzielnicy austriackiej — tymczasowy wydział samorządowy. Rozkładu między gminy wiejskie i pozostałe miasta dokonają wydziały powiatowe.

Przy rozkładach należy uwzględnić ilość mieszkańców danego obszaru i jego zamożność.

Art. 7. Od obowiązku daniny wolne są obszary Rzeczypospolitej w całości lub częściowo, które ucierpiały wskutek inwazji wojsk nieprzyjacielskich. O zwolnieniu całkowitem lub częściowem powiatów lub ich części orzeka wojewoda po zasięgnięciu opinii sekcji rady wojewódzkiej, względnie tymczasowy wydział samorządowy, o zwolnieniu zaś poszczególnych gmin—wydział powiatowy.

Art. 8. Osoby winne uchylenia się od obowiązku dostarczenia zarekwirowanych przedmiotów, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, ulegną w drodze administracyjnej karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywnie do 100 tysięcy marek, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej w zwykłej drodze sądowej karze więzienia do 6 miesięcy lub grzywnie do 100 tysięcy marek.

Art. 9. Ciężary, wynikłe z dostarczenia daniny przez samorządy wiejskie i miejskie, mają być pokryte w sposób przewidziany w obowiązujących przepisach dla pokrycia normalnych wydatków administracji samorządowej, dodatkami do podatków lub specjalnym podatkiem (specjalną składką), rozłożonemi równomiernie na wszystkie warstwy ludności stosownie do ich dochodów i majątku.

Z uzyskanych w ten sposób wpływów otrzymają ci z obowiązanych do świadczeń w naturze, co do których wartość złożonej daniny przekracza przypadającą na nich, w myśl niniejszego artykułu, wysokość świadczenia pieniężnego, odpowiednie zwroty.

Rozkładu ciężarów oraz repartycji zwrotu uskutecznią w gminach wiejskich rady gminne.

Art. 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi tej dzielnicy z równoczesnym upoważnieniem go do uzgodnienia wykonania niniejszego rozporządzenia z odrębnymi właściwościami ustroju administracyjnego powyższej dzielnicy.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Witos

571.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r.
o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

§ 1. Jednorazową daninę w naturze celem zaopatrzenia wojska w przedmioty, wyszczególnione w art. 1-ym rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. o jednorazowej daninie na potrzeby wojska, nakłada się na ludność b. dzielnicy rosyjskiej, b. dzielnicy pruskiej, oraz b. dzielnicy austriackiej z wyłączeniem należącej do Rzeczypospolitej części b. Księstwa Cieszyńskiego.

§ 2. W gminach wiejskich i miejskich ściągają zarządy tych gmin przypadającą na nie daninę od mieszkańców, w których posiadaniu znajdują się przedmioty daniny, zdatne dla celów wojskowych.

Daniną należy obciążać przede wszystkim te osoby, które posiadają więcej przedmiotów tego samego rodzaju, tak, że oddanie jednego lub więcej nie pociągnie dla nich dotkliwego uszczerbku w ich gospodarstwie.

W razie niemożności zebrania wyznaczonej daniny z powodu całkowitego lub częściowego braku przedmiotów daniny u mieszkańców gminy, należy brakujące przedmioty nabyć w drodze kupna poza gminą, a powstały wydatek pokryć z funduszków, uzyskanych w myśl art. 9-go powołanego wyżej rozporządzenia R. O. P.

§ 3. Mieszkańcy, których w myśl § 2-go obciążono daniną, są obowiązani dostarczyć wskazane im przedmioty w terminie i miejscu przez zarząd gminy oznaczonym.

W razie nieuczynienia zadość temu obowiązkowi mogą zarządy gminne żądane przedmioty zająć w drodze rekwizycji.

Składy państwowe są wolne od składania, względnie przymusowego dostarczania daniny.